

פרשת התלונה

פרשתנו מתארת ארבע תלונות של בני ישראל, שלוש מהן ארוכות (ואחת קצרה מאוד: "מה נשתה" [טו, כד], ובה לא נעסוק במסגרת זו). ניתן לראות התפתחות הדרגתית בין התלונות, כשהשאלה המרכזית היא, כלפי מי מופנות תלונות בני ישראל - כלפי הקב"ה או כלפי משה ואהרן?

בתלונה הראשונה (יד, י-יב) בולט הניתוק הברור שעושה העם בין הקב"ה למשה. כאשר רואים בני ישראל את מצרים נוסעים אחריהם, התגובה שלהם היא כפולה: (א) "וַיִּרְאוּ מָאד וַיַּעֲקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה'" – תגובה הנראית כחיובית, בתפילה אל הקב"ה; (ב) "וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה, הַמִּבְלִי אֵין קָבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בְּמִדְבָּר, מִה זֹאת עֲשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם...". מתוך הדברים משתמע כי לא ה' הוא שהוציא את בני ישראל ממצרים, אלא משה, והוא האשם בצרה שבאה עליהם.

בתלונה השנייה (טז, ג-ג) המצב מידרדר. בני ישראל מוסיפים להאשים את משה - והפעם יחד עם אהרן - בהוצאתם ממצרים למוות במדבר, אולם שוב אין הם פונים בתפילה אל ה'. עם זאת, גם בפרשה זו מבחינים עדיין בני ישראל בין רצון ה' ובין מעשיהם של משה ואהרן: "וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יִתֵּן מוֹתֵנוּ בְּיַד ה' בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל סֵיר הַבְּשָׁר בְּאֶקְלָנוּ לָחֶם לִשְׂבֹּעַ, כִּי הוֹצֵאתָם אֶתָּנוּ אֶל הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְקַחְמִית אֶת כָּל הַקֶּהֱל הַזֶּה בְּרָעַב" (שם, ג). רצון ה' היה שימותו מוות טבעי במצרים (עיין רש"י), ואילו משה ואהרן מביאים אותם למוות בייסורים במדבר.

ואכן, משה ואהרן מדגישים מאוד בתגובה, כי תהליך היציאה ממצרים נעשה על ידי הקב"ה, ותלונה עליהם כמורה כתלונה על הקב"ה: "עָרַב וַיִּדְעָתָם כִּי ה' הוֹצִיא אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם (כלומר – ולא אנחנו). ובקור ורציאותם את כבוד ה' בְּשִׁמְעוֹ אֶת תַּלְתֵּיתֵיכֶם עַל ה', וְנָחֲנוּ מִה כִּי תִלִּינוּ עָלֵינוּ. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת ה' לָכֶם בְּעָרֵב בְּשָׁר לֶאֱכֹל וּלְחֶם בְּבִקְרָ לִשְׂבֹּעַ בְּשִׁמְעֵה ה' אֶת תַּלְתֵּיתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מוֹלִינִם עָלַי, וְנָחֲנוּ מִה לֹא עָלִינוּ תַּלְתֵּיתֵיכֶם כִּי עַל ה'" (שם, ז-ח).

בתלונה האחרונה בפרשה שם ה' כבר לא נזכר כלל. שוב התלונה היא כלפי משה: "וַיִּרְבֶּה הָעָם עִם מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תָנוּ לָנוּ מֶלֶךְ וְנִשְׁתָּה" (יז, ב), ושוב מנסה משה להבהיר כלפי מי באמת מוסבת התלונה: "וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מִה תִּרְיֹבוּ עִמָּדִי מִה תִּנְסֹנֶן אֶת ה'" (שם). העם אמנם הוסיף להתלון: "לָמָּה זֶה הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְקַחְמִית אֶתִּי וְאֶת בְּנֵי וְאֶת מִקְנֵי בְּצִמָּא" (שם, ג), אולם בסופה של תלונה זו נאמר "וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מִשָּׁה וּמִרְיָבָה, עַל רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נִסְתָּם אֶת ה' לֵאמֹר הִנֵּה ה' בִּקְרַבְנוּ אִם אֵין. (שם, ז). בין שהמשפט האחרון הוא ציטוט, ובין שהוא פרשנות, המסר ברור – הניתוק ממשה מסמל את ההתנתקות מהקב"ה, תהליך שעתיד להגיע לשיאו בחטא העגל.

שבת שלום

מתוך "נקודת פתיחה" / הרב אמנון בזק

"זכרת כי ה' אלוךך חזא העתך לך כוח לעשות חיל"
מחפלי בית הכנסת נדרים נשים ונער חוזמים לשיחה עם **אליצ' במולי יד.**
שלח חלק במבצע "עם כלביא" במלחמה נגד אירן
ההרצאה תחריק במוצע"ק פרשת בשלח בשבת 31/1/2025
בבית הכנסת "שמחת משה"
התחנות וזיכור מ"ו בשבט בשעה 20:00
תחילת ההרצאה 20:30

בית הכנסת "משכן אור"

רחבת כלנית-שכונה ט-שוהם

שיעור שבועי

בכל יום רביעי

עם הרב מרדכי עסיס הגדה של פסח הגדת הגלות והאמונה

ערבית בשעה 20:00
השיעור בשעה 20:15

השיעור לגברים ונשים כאחד

השיעור לעילוי נשמת

איתי אריאל גיאת ה"ד ואור ברנדס ה"ד

שבת פיוט ושירה

בליווי הפייטן יוני צליח

16:45 ערב שבת - מנחה

8:00 שחרית

10:45 קידוש

16:00 שבת מנחה

סעודה שלישית

והבדלה חגיגית

שבת פרשת "בשלח" | 30-31.1.26
בית כנסת שבת אחים-ספרא. הציבור מוזמן

"קחי לך תפוחים ותמרים" שרים כחוד אכבוד ס"ו כשכ

עם ארז לוי
סביב שולחנות
ופירות ארץ אהבתנו

ראשון י"ד שבט, 1.2.26 | 20:00
בית התרבות. הכניסה חופשית

אתחפשים בגיל

פרויקט השאלת תחפושות ע"ש גיל טלמור
ואלון ברינברג ז"ל

01 מגיעים

בבניין המועצה!

ימים א', ב', ד', ה' (יום ג' סגור)
התאריכים: 8.2 - 26.2 כ"א שבט - ט' אדר.
שעות ההשאלה: 17:00-19:30
חדש: לבקשת הקהל תשנה נפותח חז-פעמי
ביום שישי, 13.2 בין השעות 9:30-11:30

02 שואלים

תחפושות ממכרות העצום המתאים לכל גיל
ותורמים עשרה שקלים עבור כל תחפושת
לטובת "יד משתם" לרכישת סלי מזון לפסח
למשפחות נזקקות

03 מחזירים

את התחפושות מיד אחרי פורים
לבניין המועצה כדי שישמשו אותנו
גם בשנה הבאה

מוזמנים לקחת חלק בהצלחת הפרויקט בשנה ה-14

חפשו אותנו - מתחפשים בגיל

igeret.shoham@gmail.com

עד רביעי ב 16:00

משלוח חומר לאגרת לשבת

טל. 03-9723065 פקס. 03-9794674

הרבות באתר המועצה https://www.shoham.muni.il/205/

https://www.facebook.com/rabanutshoham

קישור ליד הפייסבוק

"תורה והשירה" - תובנות ניהול מהפסטר פרשת השבוע / פרשת בשלח
האשכנזים מפטירין בשופטים ד ד—ה לא: "וְיִבְרָא אֶשֶׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לְפִידֹת הָיָא שְׁפָתָהּ אֶתִּי שְׁרָאֵל בְּעֵת הָהִיא".

סמכות ללא דרגות: אמנות הרתימה וההשפעה האישית של הדרג הניהולי

פרשת בשלח מתמקדת ביציאת מצרים, קריעת ים סוף ושירת הים (1313 לפני הספירה). ההפסטר עוסקת בניצחון דבורה וברק על סיסרא בעמק יזרעאל (תקופת השופטים, 1125 לפני הספירה). הקשר המהותי הוא הנס והשירה: שני האירועים מתארים תשועה על-טבעית מול צבא עדיף, המסתיימת בשירת הודיה נבואית ("שירת הים" מול "שירת דבורה").

הפסוק

"בְּפֶלַע פְּרָעוֹת בִּישְׂרָאֵל בְּהִתְנַבֵּב עִם, בְּרָכוֹ ה'" (שופטים ה ב)

הרקע

קיים פער של כ-200 שנה בין הנס בים סוף לניצחון בנחל קישון, אך המהות זהה: בשני המקרים עם ישראל ניצב חסר אונים מול עוצמה צבאית עדיפה (מרכבות פרעה מול רכב הברזל של סיסרא). התשועה בשניהם הגיעה דרך התערבות טבעית-שמימית (ים סוף נבקע, נחל קישון שטף את האויב) והובילה לשירה נבואית מכוננת המאחדת את העם סביב ניצחון הרוח על החומר. בהפסטר, דבורה הנביאה פועלת בתקופה של אנרכיה שלטונית ("בפרוע פרעות") ודיכוי צבאי קשה מצד יבין מלך חצור. אין לה צבא קבע, אין לה מנגנון שלטוני כופה, והיא אישה בעולם של לוחמים. למרות זאת, כשהיא קוראת ליציאה למלחמה, העם נענה. כוחה לא נובע ממינוי רשמי של מלך, אלא מהכריזמה הדתית והמוסרית שלה, שגורמת לאנשים לעזוב את בתיהם ולהסתכן בקרב.

התובנה הניהולית

מנהיגות של השפעה (Leading by Influence)

התובנה המרכזית מהפסוק היא "בהתנדב עם". מנהיגות אמיתית נמדדת ביכולת לייצר מוטיבציה פנימית ולא רק צייתנות חיצונית. בעוד שסמכות פורמלית (כוח) יכולה לאלץ אנשים לבצע מטלות, כריזמה והשפעה אישית (סמכות לא פורמלית) גורמות לאנשים לרצות להצליח למען המטרה. דבורה מלמדת שמנהיג הוא "מגנט" של ערכים וחזון, ולא רק "בוס" של הוראות.

הפרקטיקה - קישור לעולם ניהול פרויקטים

מודממת כאן דוגמא מצויינת של ניהול פרויקטים בסביבה מטריציונית.

- בעולם ניהול הפרויקטים המודרני, מנהל הפרויקט מוצא עצמו פעמים רבות אחראי על אנשים שאינם כפופים לו ארגונית (מפתחים, אנשי כספים, קבלני משנה).
- בניית אמון (Trust) — כמו דבורה שישבה תחת התומר והייתה נגישה לעם, על מנהל הפרויקט לבנות לעצמו "הון של אמון".
 - יצירת משמעות — כדי שחבר צוות "יתנדב" להשקיע שעות נוספות בנתיב הקריטי, הוא צריך להאמין בכריזמה של המנהל ובחשיבות הפרויקט.
 - ניהול ללא סמכות — השימוש ב"רתימה" (Engagement) במקום ב"הנחמה" הופך את הצוות מקבוצת עובדים לקהילה מחויבת, מה שמגדיל דרמטית את סיכויי ההצלחה במצבי לחץ.

לסיכום

ההפסטר מזכירה לנו שהכלי החזק ביותר בארגון הכלים של המנהל הוא אישיותו. כשיש "פרעות" ואתגרים מורכבים, הסמכות הפורמלית עשויה להיסדק, אך האמון של הצוות במנהל הפרויקט, הכריזמה והיכולת שלו לרתום את הלבבות ("בהתנדב עם") הם אלו שמביאים את הניצחון ואת השירה שאחריו.

וקצת אקטואליה...

כולנו זוכרים את רחל אדרי ("רחל מאופקים") שהגדימה ב-7 באוקטובר ניהול משבר ללא סמכות פורמלית, כשהשתמשה באינטליגנציה רגשית ובכריזמה כדי לשלוט באירוע בני ערובה בביתה. היא בנתה "מרחב השפעה" פסיכולוגי מול המחבלים דרך רתימת לבבות ושימוש ב"כוח רך" (כבוד ושיח אנושי), ובכך הרגיעה את הרוחות ומנעה אלימות. במקביל, ניהלה את גורמי הביטחון בחוץ והעבירה מידע קריטי, ובכך הוכיחה שרתימה רגשית וקור רוח הופכים מנהיג לציר מרכזי גם ללא דרגות רשמיות.

לעילוי נשמת

עמית בונצל ה"ד, בן נועה ויצחק, רועי מרום ה"ד, בן טלי ורענן
אבי מורי ע"ה, אילן בן מרטה ומשה

שבת

י"ג שבט ה'תשפ"ו (31/1/2026)

שבת פרשת בשלח שבת שירה

16:51 כניסת שבת
17:51 יציאת שבת
18:27 צאת שבת ר"ת

הפטרת השבת:

א': שופטים פרק ד, ה-לא - ודבורה אשה נביאה

ס': שופטים פרק ה' א-לא - ותשר דבורה

ת': שופטים פרק ד', כג-ה, לא - ויכנע אלוקים

שהם

5:03 עלות השחר 90 ד'(מע)
5:23 עלות השחר 72 ד'
5:49 זמן טלית ותפילין
6:34 הנץ החמה
8:38 סוף זמן ק"ש למג"א
9:14 סוף זמן ק"ש לגר"א
9:43 סוף זמן תפילה למג"א
10:07 סוף זמן תפילה לגר"א

11:53 חצות היום והלילה
12:23 מנחה גדולה
14:59 מנחה קטנה
16:07 פלג המנחה
17:14 שקיעה
17:33 צאת הכוכבים
18:27 צאת הכוכבים לר"ת

מנחות ל
דף יומי בבלי
דף יומי ירושלמי
עמוד יומי במשנה ברורה
רמב"ם פרק יומי
רמב"ם פרק י
מלכים ב
מלכה יומית
תמורה - ב א'

במבט נשי / פרשת בשלח

"ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התוף בידה, ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות" (שמות טו כ)

עם ישראל עומד מול הים, המצרים מתקרבים מאחור. אחרי רגעים ארוכים של פחד, חוסר ודאות, לפתע, המציאות משתנה, הדרך נפתחת. נס!! ברגע המיוחד הזה, יש דמות אחת שהאירה את כולן:

מרים הנביאה. בטוחה בצפייה שלה לגאולה, לוקחת את התוף שהכינה לישועה. לא תוף של הופעה – אלא תוף של חיים, תוף של אמונה, תוף של אישה שיודעת ששמחה היא כוח, שהודיה היא נשק, וששירה יכולה לפתוח גם שערים נעולים.

מרים מתופפת, והקצב שלה הופך להיות הקצב של כולן. קצב של מי שיודעות שהשמחה לא מחכה לישועה, היא כבר נמצאת איתן בדרך.

הנשים מצטרפות – והקול שלהן לא רק מספר על נס, הוא יוצר נס. כשאישה בשמחה – היא לא רק מאירה את עצמה. היא מאירה את העולם.

כשאנחנו בוחרות לחיות בקצב הזה, אנחנו לא רק זוכרות את הנס של קריעת ים סוף. אנחנו יוצרות ניסים חדשים.

שבת שלום

סיוגלית קאשי

לעילוי נשמת

טליה ברכה בת יצחק

פלסות שבת, מיחמים לשבת, מוצרי חשמל, החלפה ותיקון דוד משמש

חיים פרידמן

052-294-4211

שירות, אמינות ומחיר ללא תחרות

צביקה לשירותכם!

זקוקים לטכנאי מחשבים? למנועול? לאיש מקצוע לצביעת הבית? לאינסטלטור?

054-593-3248

פרשה בתמונה / פרשת בשלח

"ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התוף בידה, ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות" (שמות טו כ)

אחרי נס קריעת ים סוף והצלת בני ישראל מהמצרים שרדפו אחריהם, כדי להחזיר אותם לעבדות במצרים, ובמקום זאת טבעו בים, שר משה את שירת ההודיה לאלוהים, שירת הים. מרים והנשים איתה, יוצאות בתופים ובמחלות.

בצילום קבוצה מלהקת מחוללות בפסיבל מחולות, ליטוחורו, יוון

צילום והקשר אבי אלטלף

מזל טוב!

לדורית ולטל ורד
להולדת הנכדה,
בת לאורטל ולגלעד

לסנדי ולישראל הכהן
להולדת הנכד,
בן לעזריה ולאליאנה

למיכל וליעקב שפיגלמן
להולדת הנכדה,
בת ליהונתן ולספיר

ליפעת ולישי טל
להולדת הנכד,
בן למיה ולליעד

למירב ולארז רוזנפלד
לאירוסיה הבן
עמית עם מיה

לפזית ולאלי דוידוביץ
לנישואיה הבן
נועם עם שיר

לירדן ולגד קלו
לורד ולוירם טבח
להולדת הבן והנכד

לאורנה ולעזרא בלום
להולדת הנכדה,
בת לשירה וליוסף

חידון א' ב' לפרשת בשלח / זיוה מונסונגו

- א. כך מתחילה שירת הים.
- ב. הזמן בו לקטו בני ישראל את המן.
- ג. אותה מילה בניקוד שונה.
- ד. את שירתה קוראים בהפסטר.
- ה. השלימו: "אל תִּקְרָא _____ וְיָרָא אֶת יְשׁוּעַת ה'".
- ו. נָאֶמְרָה, סֹפֵר.
- ז. לענייניהם היכה משה על הצור.
- ח. תמך בידיו של משה במלחמת עמלק.
- ט. התאריך בו הגיעו בני ישראל אל מדבר סין (באותיות).
- י. משה לוקח את עצמותיו.
- כ. ידי משה במשקל רב.

2023 ו'תשפ"ג
שבֿת כְּרֶשֶׁת "בְּשִׁלַּח"
חֲנֻכַּת סֵנִי מֶלֶךְ לְאוֹמֵם הַיְּקָרִים!
לְאַחֵים וְנִנְיָאִים (וְנִנְיָאִין אֲבֵיכֶם) ...
שִׁבְתָּ כְּתִיחַת חֹדֶשׁ אֲרֻגוֹן !!
מִפְקֵד פְּתִיחַת בִּשְׁעָה 14:30 בִּסְנִיף בִּנְיָ
חֲחֻנֹּת אִיסוֹף:
הַגִּשְׁרִי הַיּוֹק (נִנְיָ) - 14:10
בֶּן הַמֶּלֶךְ (נִנְיָ) - 14:15
בֶּן הַמִּסְבֵּרֵט דִּקְלָה (אִוֵּר) - 14:15
בֶּן יוֹדִים (אִוֵּר) - 14:20
סִיּוֹם 15:30- | יִהְיֶה מִטּוֹר !!
מִחִיבִים לְאַבְרָם, צֹוֹרֵשֶׁפֶט וְאִוֵּר הַקּוֹמֹנוּנִי. ❤️

”מפי הדיבור”/יצחק לקס

שמחים בחלקם

”לא היה לנו כלום, והיה לנו הכול”

ברפאל ולאח חדד, הוריו של אמנון חדד, מלי אורגד ושוש חיימי משוהם, הווה עובדא.

רפאל חדד נולד בעיירה בן-גורדון שבדרום טוניסיה. אמו, כמסנה לבית מזוז, הגיעה אף היא מבן-גורדון, ונישאה למנני חדד, יליד האי גרבה, אשר נפטר בגיל 52 ואמנון קרוי על שמו.

גרבה, אי עתיק בצפון טוניסיה, עפ”י המסורת אליו הגיעו היהודים עוד בימי שלמה המלך לאחר חורבן בית ראשון, כשהם נושאים עמם את דלתות בית המקדש. באי התקיימה קהילה יהודית מפוארת, שכונתה גם ”עיר הכהנים”, שכן רבים מיהודייה היו כהנים. לימוד התורה היה מרכז החיים, אך כל אדם שילב תורה עם מלאכה. פעלו שם רבנים גדולים, ובהם רבי כלפון משה הכהן, הרב חיים חורי, הרב חויתה הכהן, הרב יצחק חדאד, הרב סאסי הכהן, הרב מכלוף יאנה, הרב מצליח מזוז ורבים אחרים.

רפאל גדל על ברכיה של מסורת זו, ושמע פעמים רבות מאמו ומזקני המשפחה על גדולת יהדות גרבה. במיוחד נהג לספר את סיפורו של הרב כלפון משה הכהן בשבת פרשת תרומה בתקופת מלחמת העולם השנייה, כאשר דרשו הנאצים מיהודי האי לאסוף חמישים קילוגרם זהב. הרב דרש בבית הכנסת, ביקש מהציבור למסור זהב מבתיהם, וכשראה שאין די, נסע בשבת בגיף צבאי לרובע הקטן כדי לאסוף עוד. נאספו רק 43 קילוגרם, והנאצים איימו להפציץ את הרובע אם לא יושלם הסכום. באותו לילה התרחש נס, הכוחות הגרמניים הותקפו ונמלטו. כששאלו את הרב לאחר מכן כיצד העז לחלל שבת, השיב: **”יש זמן שעליך לשכוח מגופך ונפשך ולראות רק את הצלת עם ישראל אל מול עיניך”**.

כמסנה נישאה למנני ועברה להתגורר בגרבה, אך כשהפרנסה דחקה, ביקשה מחמימה ר' שלום חדאד שיעברו להתגורר בבן-גורדון. בתמורה הבטיחה להביא מדי פסח וראש השנה כבש למשפחה, וכך היה. משפחתה האמידה סייעה לפתוח חנות, והמשפחה התפרנסה בכבוד.

רפאל, בנם הרביעי, היה נער חד, פיקח וחרוף. לאחר לימודיו החל לסייע בחנות, בגביית חובות, בהזמנת סחורה ובניהול השוטף. כשנשאל לימים מה הייתה משכורתו, אמר: **”אבא היה אומר לי, אתה רואה את הקופה? קח כמה שאתה צריך. וכך תנהגו גם אתם, תשתמשו רק במה שצריך”**.

בשנת 1957 החליטו כמסנה ומנני ומשפחתם לעלות לארץ ישראל. הם ויתרו על רכושם, הפליגו למרסיי ולאחר חודשים עלו ארצה. תחילה הופנו לנתיבות, ומשם עברו לצפת לביתו של הדוד שעלה קודם בעליית הנוער. רפאל, נער צעיר, עבד בכל עבודה שנקרתה בדרכו, בקקי”ל, בחקלאות, ולבסוף התקבל ככרזן בחברת ”סולל בונה”. הוא היה מאושר על שיכול להתפרנס בכבוד, וזוכר את היום שבו קיבל קביעות כאחד מימי השמחה הגדולים בבית.

את לאה פגש בצפת, כאשר בת דודתו הגיעה לבקר את משפחתו וציפה אליה את שכנתה הצעירה, לאה, לסייע בטיפול בילדים. בת הדודה הצביעה עליה ברמו, ורפאל הבין. לאחר שלושה חודשים נישאו. בערב חתונתם התקיימו שלוש חתונות בקהילה התוניסאית בצפת, אך השמחה, המאכלים והחלב היו, כך נהג לספר, דווקא בחתונתם.

לאה נולדה לפני 89 שנים בעיר גרזיס שבטוניסיה. בשנת 1956 עלתה עם משפחתה לארץ והתגוררה תחילה במעברת בנימינה ולאחר מכן בבאר שבע. עם בואה ארצה החלה לעבוד כפועלת, וסייעה בפרנסת המשפחה שחיה בצניעות. לאה גדלה בעולם של מחסור חומרי אך של עושר רגשי ואמונה פשוטה.

לאחר נישואיהם, רפאל ולאח החלו לבנות את ביתם בצפת. הם חיו בדוחק, אך לא חסכו דבר מילדיהם יעקב, אמנון, שלמה, מלי, שוש, אבי וליאור. לאה הייתה קונה בדים ותופרת חולצות. רפאל היה לוקח את הילדים לסנדלר שיכין להם נעליים לפי מידה. לקראת פסח היו יוצאים לחנות לבחור בגדי חג, רגעי אושר פשוטים שנטענו בזיכרון. לאה גידלה תרנגולות בחצר לביצים, וחלב הובא מסבתא שגידלה עיזים. **”לא היה לנו כלום, והיה לנו הכול”** אמרה לאה.

הרבה שנים לא הייתה הפרוטה מצויה בכיסם. לא פעם מונת הבשר לא הספיקו. לאה הייתה לוקחת לעצמה תמיד את המנה הקטנה ביותר, אם בכלל. רפאל היה מתעקש שתיקח את שלו. לבסוף היו מתחלקים. כך נראתה שותפות חיים.

לימודי הילדים עמדו תמיד בראש מעייניהם. רפאל בדק את המחברות של הילדים מדי ערב, וידא שהבינו את החומר שנלמד, ודאג שכל ילד ימצא את מקומו. כשאמנון נשלח לפנימייה בכפר סיתרין והתקשה בשל הזמן והמרחק מהבית, כתב הוא מכתב להוריו על הגעגועים והקשיים בהם היה, וסיים את מכתבו ב”דמעות זולגות” וגעגועים הבייתה. רפאל עזב הכול, נסע ארבע שעות בתחבורה ציבורית, הוציא אותו והעבירו לישיבת קריית שמואל, מקום שראה בו ”מקצה לחיים”. הוא לא ויתר עד שאמנון התקבל לכיתה המובילה.

כאשר אמנון פנה לאמו וביקש להישאר קרוב לבית אמרה לו אימו **”עד סוף השנה אדאג שתעבור ללמוד בצפת”**. היא בחכמתה הבינה שעד סוף השנה אמנון יסתגל ויוכל להתמודד עם המרחק מהבית.

לאה, באמונתה הפשוטה והעמוקה, נשאה על גבה את הבית. כשהבן חסר בלבנון ולא נמסר לגביו כל מידע, היא התייצבה בקצין העיר ואמרה: **”אני לא זזה מכאן עד שאתם מחזירים לי את הילד”**. למחרת שוחרר הבן לבקר את משפחתו.

הקשר בין רפאל ולאח היה קשר של דאגה הדדית עמוקה. מי שלא הרגיש טוב, לא רצה להטריח, אך השני היה הופך עולמות. כשהיו מעכבים את רפאל בדיאלוגיה, לאה התקשרה בחרדה. מי שהיה מקבל צלחת פירות, ביקש שתינתן קודם לבן הזוג.

רפאל חלה שלוש פעמים בסרטן, סבל מאירספיקת כליות, וממחלת עיניים קשה, תמיד היה אופטימי ושמח בחלקו ומעולם לא אמר **”אני עיוור”**. תמיד אמר: **”אני רק לא רואה כל כך טוב”**.

כשהחליטו לעבור לגור בשוהם, ליד חלק מילדיהם, ביקש רפאל למצוא דירה קרובה לבית הכנסת כדי שיוכל להגיע לשם באופן עצמאי. הוא לא רצה להטריח אף אחד, רצה להגיע לבית הכנסת באופן עצמאי. וכך היה, מייד כשהגיע לשוהם, התחבר מאד לקהילה בבית הכנסת ועל אף עוורונו היה הולך בעצמו לבית הכנסת ואפילו היה בו גבאי. את התפילה ידע בעל פה, ובשיעורים שהיו בבית הכנסת היה אומר דברי טעם, והפגין ידע רב בהלכה, בתנך ובדברי חז”ל. הקהילה אהבה אותו מאד, והוא החזיר להם אהבה.

רפאל אמר תמיד: **”אני איש אופטימי, שמח בחלקי, וגאה להיות עצמאי בכל”**

לאחר פטירתה של לאה, התפרק משחו בנפשו. הוא חיפש אותה בכל יום. דיבר עליה בערגה וחזר ואמר: **”הייתה לי האישה הכי טובה בעולם”**.

ביום האזכרה בדיוק אחד עשר חודשים לאחר פטירתה של לאה, שעות ספורות לאחר אמירת הקדישים, נפטר רפאל. כאילו אמר: **”השלמתי את שליחותי. עכשיו אני חוזר אליה”**.

רפאל ולאח חדד, בני טוניסיה, אנשי תורה ועבודה, צניעות ומסירות, בנו בית בישראל מתוך דלות גדולה ואמונה גדולה עוד יותר. הם הותירו אחריהם שבט של ילדים, נכדים ונינים רבים שמשיכים בדרכם, מחוברים למסורת ומחזיקים בתפקידי מפתח במשק, והוכיחו כי גם חיים שהיה בהם מחסור וכאב יכולים להפוך לחיים מאושרים שיש בהם אהבה, נתינה ושמחה.

לתיעד נא לפנות ליצחק לקס במייל laxizhak@gmail.com או בסלולאר 050-880-6699

<p>קהילת שוהם משתתפת בצערו של</p> <p>שלמה סבג ומשפחתו</p> <p>על פטירת אימו</p> <p>עזיזה סבג ז"ל</p> <p>מן השמיים תנוחמו</p>	<p>קהילת שוהם משתתפת בצערו של</p> <p>בן ציון לנדאו ומשפחתו</p> <p>על פטירת אחיו ז"ל</p> <p>מן השמיים תנוחמו</p>	<p>במלאת שבע שנים</p> <p>לפטירתו של יקירנו</p> <p>ר' משה פרקש ז"ל</p> <p>נעיד אברהם בבית העלמין בית ערין</p> <p>ביום ראשון י"ד שבט (01.02)</p> <p>בשעה 16:15</p> <p>משפחת פרקש</p>	<p>ממשיכים לאורו של אור שנה שלישית</p> <p>ערב לימוד לזכרו של יקירנו אור בנדס ה"ד</p> <p>שיעור בליקוטי מוה"ר בבית הכנסת "משכן אור"</p> <p>רחבת כלנית, שכונה ט', שהם</p> <p>יום שלישי אור ל"ז בשבט 3.2.26</p> <p>הרב שי פירון</p> <p>יום שישי אור ל"א באדר 9.3.26</p> <p>הרב מייז יוספי</p> <p>התכנסות, קפה ומאפה 19:40</p> <p>תפילת ערבית 20:00</p> <p>השיעור יתחיל בצה"ל מיד אחרי התפילה</p>
<p>סיגל - קוסמטיקה מתקדמת</p> <p>מזמינה אותך להרצאה בנושא</p> <p>פיזיס יוגה</p> <p>מוצאי שבת ה- 7/2/26</p> <p>מכירה בחנות 18:30-22:00</p> <p>הרצאה 19:30</p>	<p>בית הלל "גיבורי ילדות"</p> <p>המלצת החולצה!</p> <p>רביעי 18:15</p> <p>הקבוצה "הילדים"</p> <p>הקבוצה "הילדים"</p> <p>הקבוצה "הילדים"</p> <p>רביעי 17:30</p> <p>הקבוצה "הילדים"</p> <p>הקבוצה "הילדים"</p> <p>הקבוצה "הילדים"</p> <p>רביעי 16:50</p> <p>הקבוצה "הילדים"</p> <p>הקבוצה "הילדים"</p> <p>הקבוצה "הילדים"</p>		